

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ ΠΟΣ ΜΑΝΤΕΥΕΤΑΙ Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

‘Η ένδιαφέρουσα διάλεξις του δόκτορος ‘Αλφορέλ. Πώς καταλαβαίνουν οι μάγισσες τόν χαρακτήρα μας και τά χείρριά μας. Πώς ενέριχτα φέρνουν δυστυχία στους ανθρώπους. ‘Η τραγική ιστορία ενός Γάλλου φοιτητού. Πώς είνε η χειρότερη σύμφορη. Τά κίωτια θύματα τών γυναικών. Πώς ξήνη είνε η μοιρολατρεία τών λαών της ‘Ανατολής.

δόκτωρ ‘Αλφορέλ ανέθηκε μέ βαρύ κι επίσημο θήμα στην Έδρα. ‘Όλος ο κόσμος πού έκείνο τ’ απόγεμα είχε συγκεντρωθί στην εύρύχωρη αίθουσα τών διαλέξεων. θεωρήσε ύποχρώσει τουνά τόν χειροκροτήση. ‘Ο δόκτωρ ύποκλίθηκε μ’ ευγένεια, δεξιά κι’ άριστερά, έβαλε μέ προσοχή τίς σημειώσεις του πάνω στην Έδρα κι’ όταν τελείωσε κάθε θόρυβος, άρχισε τήν διμιλία του:

—Κυρίες και κύριοι, τούς ειπε ο δόκτωρ, μέ μιά καθαρή και μεταλλική φωνή, σήμερα θά σας διηγηθώ μερικές ιστορίες, από τίς οποίες αποδεικνύεται τό έξής: ‘Η τύχη μας, ή σταδιοδρομία μας, τό πάντα κομμάτι φορά εξαρτάται από τ’ όνομα πού μας έδωσαν ο γονείς μας. Σ’ αυτό τό συμπέρασμα κατάληξα ύστερ’ από μακροχρόνιες μελέτες. ‘Ο άνθρωπος στη ζωή μοιάζει μέ τόν ταξειδιώτη. ‘Από τήν ώρα που θά γεννηθί μεχρι τήν ώρα που θά πεθάνη, όλο τό ταξειδι του είνε κανονισμένο μέ τήν παραμικρότερη λεπτομέρεια, όπως τό δρομολόγιο ενός πλοίου! ‘Η τύχη και μόνο ή τύχη κανονίζει τή ζωή μας. ‘Αν όλοι οι άνθρωποι πίστευαν σ’ αυτήν θά ήσαν εύτυχισμένοι. Αυτό άλλωστε φαίνεται καθαρά σ’ όλες τίς ιστορίες και τά παλιά παραμύθια τών λαών. ‘Ο κάθε άνθρωπος γεννήθηκε κάτω από τό φως ενός άστρου που τόν οδηγεί στο δρόμο του. Δέν μπορεί δέ να ξεφύγη από τή μαγνητική έπίδρασί του. ‘Οι παραθέσει αυτού του φυσικού νόμου τιμωρούνται πάντοτε σκληρά. Καταστρέφονται. Τ’ όνομα λοιπόν είνε μιά αποκάλυψη τής τύχης σας. Κ’ ή πιο άδυη μάντισα μόλις θά πάτε να τήν συμβουλευήτε, σας ρωτάει, πρώτα άπ’ όλα, πού είνε τ’ όνομά σας. ‘Απ’ αυτό καταλαβαίνει τό χαρακτήρα σας, τίς φιλοδοξίες σας, τά όνειρά σας και μαντεύει τό μέλλον σας. ‘Η παρατηρήσειε μου λοιπόν άπεδείξαν τ’ ακόλουθα πράγματα: Τ’ όνομα Ευγένιος, παραδειγματός χάριν, τό φέρουν άνθρωποι πού μπορούν να παλαύσουν μέ τή ζωή και να νικήσουν. ‘Η διανοητική κατάστασις τους είνε περιφρημη. Δέν κάνουν τρελλά όνειρα, δέν άναπούν παράφορα τίς γυναίκες κι’ έχουν, όπως λέν, πρακτικό μυαλό. Για να κερδίσουν τό παιγνίδι μέ τήν τύχη τους, παίζουν πάντα μ’ άνοιχτά χαρτιά και δέν τρομάζουν από τίς άναποδιές τής. ‘Όστόσο έχουν και μιά μικρή κλίσι στο ρωμαντισμό. ‘Αγαπούν να θύσσκωνται κομμάτι φορα μόνοι τους σ’ ένα άμωφο άκρογιάλι τήν ώρα πού γέρνει ο ήλιος ή ν’ άπολαμβάνουν τήν όμορφη ζεστασιά του σπιτιού, ενώ έξω τό χιόνι έχει στολισεί τά δέντρα τών κήπων. Αυτή ή άδυναμία τους πολλές φορές τους κάνει να ξεφύγουν από τή κανονική πορεία τους, να μπλέξουν σ’ άσχημες περιπέτειες και ν’ άπογοιτευθών άπ’ τή ζωή και τόν έρωτα. Είχα έναν τέτοιο φοιτητή στη Σορβών. Λέγονταν Ευγένιος Ντεσπάν κι’ εχ’ έρρει από Παρίσι από τήν έπαρχία. Τά πρώτα χρόνια τής φοιτητικής ζωής του τά πέρασε μέ χρονομετρική άκρίθειε. Σηκωνόταν πάντα πού πρώτ, μελετούσε, έρχόταν στο πανεπιστήμιο, γεμάτιζε ώριμημέ ώρα, κοιμόταν, πήγαινε στις θιβλιοθήκες, δειπνούσε και γύριζε στο σπίτι του για να μελετήσει πάλι και να κοιμηθί. Οι φίλοι του άρκούσε να κυτάξουν τό ρολόι τους για να καταλάβουν πού θά μπορούσαν να τόν θρούν. Και ποτέ δέν γελάστηκαν σ’ αυτό τόν ύπολογισμό τους. ‘Η μέρα του κυλούσε τόσο κανονικά, σαν τό πρόγραμμα του σχολείου! Τιποτε άλλο δέν ένδιεφερε τόν Ευγένιο από τή μελέτη του. ‘Ο κόσμος να χαλούσε γύρω του έκείνος δέν θυσάαζε ούτ’ ένα λεπτό τής μέρας του για να ίκανοποίηση τήν περιέργειά του. Στη Σορβών τόν λέγαν «ζωντανό ρολόι» και κανείς δέν τολιούσε να τόν πειράξη. ‘Ο Ντεσπάν ωστόσο κάθε Κυριακή πρωί τό καλοκαίρι, επιβιβαζόταν σ’ ένα από τά μικρά ατμόπλοια του Σηκουάνα και πήγαινε μόνος του να εξαπλώθι κάτω από τά δέντρα μιάς έξοχης και να θυμηθί τό χωριό του. ‘Ηταν κι’ έκείνος, όπως σας ανέφερα, λίγο ρωμαντικός. Μά δέν αντιδρούσε καθόλου σ’ αυτή τή νοσταλγία. ‘Ενώ ήταν τόσο

πρακτικός στη ζωή του, μόλις θύσσκωνταν στην έξοχή μαγευόταν από τό γύρω τοπίο, ξεχνούσε τό μοναδικό σκοπό πού είχε να γίνη επιστήμων και ποθούσε τόν έρωτα. Και μιά μέρα έκανε τή γνωριμία μιάς όμορφης ύπαλλήλου. Αυτό τό κορίτσι, χωρίς να τό θέλη, τόν καταστρεψε. ‘Εξασκούσε επάνω του μιά μοιραία γοητεία κι’ ο έρωσ τής τόν ώδηγήσε σιγά-σιγά στο θάνατο. Είχε τ’ όνομα τής θεάς του έρωτος. Τή λέγαν ‘Αφροδίτη. Σπάνια όμως έκείνες πού φέρουν αυτό τ’ όνομα κάνουν εύτυχισμένους τούς φίλους τους και τούς γνωστούς των. ‘Εχω παρατηρήσει ότι τά 90 % ατότων τών γυναικών έχουν μόνο θύματα στη ζωή τους. ‘Ο έρωσ τους σκορπίζει τό θάνατο κ’ ή γνωριμία τους ποτέ σχεδόν δέν φέρνει τήν ευτυχία. Προξενεί, όπως λέν, μιά μεγάλη γρουσουζιά. Τό ίδιο συνέθε και μέ τόν Ντεσπάν. ‘Από τήν άλλη κιόλας μέρα τής συναντήσεώς τους άσχημα να γάνη τήν όρξι του, να μη μπορεί να μελετήσει, να μη λαμβάνη ταχτικά λεφτά άπ’ τούς γονείς του και τέλος άπογοιτευμένος έγκυκατέλειψε τό Πανεπιστήμιο. ‘Επειδη δέν άγαπούσε, προσάθησε να τόν βοηθήσω. ‘Όταν έμαθα τήν περιπέτειά του, αναγκάσθηκα να τού ξηγηθώ, ότι ή αιτία όλης δυστυχίας του ήταν ή τρυφερή φίλη του. «Τ’ άστρο σου, τού ειπα, και τ’ άστρο τής άγαπημένης σου, είνε τελείως διαφορετικά και δέν μπορούν να ταυριάσουν. ‘Εσύ είσ’ ένας ήσυχος και θετικός άνθρωπος χωρίς φαντασιοπληξίες κι’ όνειρα. ‘Η φίλη σου είν’ άκριθώς τ’ αντιθέτο από σένα. ‘Αγαπάει τόν έρωτα, είνε φιλόδοξη, τής άρσει ή πολυτέλεια και διασκεδάει μέ τούς άνδρες. ‘Εξασκει μάλιστα τούς ανθρώπους σαν σένα μιά μεγάλη άτυχία. ‘Αν θές να γλυτώσης άπ’ αυτό τό άδιέοδο, φρόντισε να τήν ξεχάσης.» ‘Ο Ευγένιος μέ κύταζε σαν άφηρημένος.

—Αυτό είνε αδύνατον, μου ειπε τέλος. Τήν άναπό. Προτιμώ να πεθάνω παρά να τήν άφήσω.

Κατάλαβα τότε ότι ή μοιραία γοητεία τής φίλης του εχ’ επιδράσει τόσο στην ζωή του, ώστε τήν είχε τελείως καταστρέψει. ‘Ο Ευγένιος είχε μεταβληθί σ’ ένα θύμα. ‘Ηταν μπλεγμένος στα δίχτυα μιάς γυναικας δυνατοτέρης στο χαρακτήρα άπ’ αυτόν και πού τώρα πειά τόν έκανε δτι ήθελε. ‘Αναγκάσθηκα να παραιτώθω δτι ήταν χαμένος. Και πράγματι, αυτός ο φοιτητής, ύστερ’ από λίγον καιρό έπεσε μιά νύχτα στα νερά του Σηκουάνα. ‘Ο καταστρεπτικό άστρο τής φίλης του δέν είχε οδηγήσει στην άτοκτονία!

‘Υπάρχουν άνθρωποι, συνέχισε ο δόκτωρ ‘Αλφορέλ, πού πρέπει να προσέχουν πάρα πολύ έκείνους πού τούς τριφυρίζουν. ‘Εκείνοι, παραδειγματός χάριν, πού έχουν τ’ όνομα Ευσέβιος, άγαπούν τήν οικογενειακή ζωή και χωρίς να έχουν κι’ έξαιρητική τύχη, ωστόσο κατορθώνουν να δημιουργήσουν οικογένεια. Μά για να τό πετύχουν αυτό, πρέπει ν’ άποφύγουν τίς ζένες επιδράσει. Γι’ αυτούς ποτέ δέν είνε κατάλληλος μιά σύζυγος πού έχει τ’ όνομα Ευλαλία! Μη σας φαίνεται παράξενο. ‘Εχει παρατηρηθί ότι αυτό τό όνομα τό φέρουν ή γυναίκες πού δέν έχουν καθόλου τύχη, έστω κι’ αν είνε πριγκίπισσει! Δέν φέρουν θεσθαία δυστυχία, μά διαρκώς είνε χωρίς κέφι, είνε άδιάθετες, χικρινιάζουν, δημιουργούν σκηνές στούς συζύγους τους και πρόβλημα τούς έγκυκαλείπουν! ‘Όταν μάλιστα αυτές ή γυναίκες έχουν άνατραφή σ’ ένα φτωχικό περιβάλλον, ποτέ δέν μπορούν να ξεφύγουν από τήν κακομοιριά και τή δυστυχία. ‘Όσο για τά παιδιά τους; ‘Αν είνε άγόρια, άκολουθούν τήν τύχη τους! ‘Η... Ευλαλίες ωστόσο αγαπούν ύπερβολικά τόν έρωτα, είνε ύπερτιμω και δέν συγχωρούν εύκολα τόν άνθρωπο πού θά τούς κάνει κακό. Για τό σύζυγό τους είνε πάντοτε σωστοί κέρβεροι. Τού

δηλητηριάζουν τή ζωή μέ τίς φροντίδες τους, δέν τόν άφίνουν να έχη ούτ’ ένα φίλο και τόν κλειδώνουν στο σπίτι με τή δούσι του ήλιου. Οι άνδρες τους είνε πάντα άνθρωποι μ’ άδύνατο χαρακτήρα. Και συνήθως λέγονται ‘Αλφόνσοι! Τ’ όνομα ‘Αλφόνσοσ ταυριάει έξαιρητικά στους ανθρώπους πού φοβούνται και τή σκιά τους! Αυτοί είνε τά θύματα κάθε... Ευλαλίας, ή όποια φθάνει μεχρι τού σημείου να τού τρε βρέχη κιόλας! (‘Η συνέχεια είνε τή σελίδα 109).

ώθη ήταν τόσο

